

*Голові разової спеціалізованої вченої
ради з розгляду та захисту дисертації
на здобуття ступеня доктора філософії
у Державному вищому навчальному закладі
«Ужгородський національний університет»,
доктору юридичних наук, професору Карабін Т.О.*

ВІДГУК

офіційного опонента, доктора юридичних наук, професора Сопілко Ірини Миколаївни на дисертацію Мєдведєвої Тетяни Олександрівни на тему «Адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України», на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право»

Актуальність теми дисертації, зв'язок дослідження із науковими програмами, планами, темами. У сучасних умовах забезпечення національної безпеки України, протидії воєнним, терористичним та іншим гібридним загрозам особливого значення набуває вдосконалення механізмів реалізації адміністративної відповідальності у сфері охорони державних інтересів. Одним із важливих напрямів такої діяльності є здійснення адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, віднесених законодавством до компетенції Служби безпеки України. Ефективність реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень цього спеціального державного органу безпосередньо впливає на стан забезпечення державної безпеки, законності та правопорядку, а також на дотримання конституційних прав і свобод людини під час застосування заходів адміністративного примусу.

Важливість дослідження зазначеної проблематики обумовлена сучасними тенденціями розвитку адміністративно-деліктного законодавства, реформуванням сектору безпеки і оборони України, необхідністю приведення національного законодавства у відповідність до принципів верховенства права та європейських стандартів захисту прав людини. Незважаючи на законодавче

визначення адміністративно-юрисдикційних повноважень Служби безпеки України, нормативне регулювання адміністративно-деліктного провадження у справах, що належать до її компетенції, залишається недостатньо системним, а окремі процесуальні аспекти потребують подальшого наукового осмислення та законодавчого вдосконалення. Особливого значення набувають питання забезпечення процесуальних гарантій осіб, які притягаються до адміністративної відповідальності, визначення особливостей реалізації адміністративно-деліктної юрисдикції Служби безпеки України та її співвідношення з іншими формами правоохоронної діяльності.

У цьому контексті дисертаційне дослідження, присвячене адміністративно-деліктному провадженню у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, є своєчасним, актуальним і має вагоме теоретичне та практичне значення. У роботі порушено комплекс питань, пов'язаних із визначенням правової природи такого провадження, його стадій, процесуального статусу учасників, особливостей реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень Служби безпеки України, а також напрямів удосконалення чинного адміністративно-деліктного законодавства та практики його застосування.

Комплексний характер дослідження, спрямований на всебічне опрацювання адміністративно-правових засад здійснення адміністративно-деліктного провадження Службою безпеки України, свідчить про його наукову новизну, практичну спрямованість та відповідність сучасним потребам розвитку адміністративно-правової науки, удосконалення адміністративно-деліктного законодавства і підвищення ефективності діяльності суб'єктів адміністративної юрисдикції в умовах забезпечення національної та державної безпеки України.

Зміст дисертаційного дослідження корелює з положеннями Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України від 14 вересня 2020 року № 392/2020, Концепції реформування Служби безпеки

України, затвердженого Указом Президента України від 20 березня 2008 року № 249/2008, а також із Законом України «Про національну безпеку України», 15 яким визначено систему суб'єктів забезпечення національної безпеки, їх повноваження та основні напрями діяльності. Водночас робота пов'язана з реалізацією норм Закону України «Про Службу безпеки України», Кодексу України про адміністративні правопорушення, Закону України «Про оперативно-розшукову діяльність», які регламентують адміністративноделіктні повноваження СБУ та процесуальні аспекти розгляду справ про адміністративні правопорушення. Дослідження виконано відповідно до планів науково-дослідної роботи кафедри адміністративного, фінансового та інформаційного права ДВНЗ «Ужгородський національний університет» у межах комплексних наукових тем, присвячених удосконаленню адміністративно-правового регулювання діяльності правоохоронних органів, розвитку адміністративної юрисдикції та забезпеченню процесуальних гарантій прав і свобод людини, що відповідає пріоритетним напрямам фундаментальних і прикладних наукових досліджень у галузі правових наук, визначених Національною академією правових наук України.

Обґрунтованість і достовірність основних наукових положень, висновків і рекомендацій, отриманих у процесі дослідження. Мета дисертаційного дослідження полягає у комплексному аналізі адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, з'ясуванні його правової природи, особливостей нормативно-правового регулювання, процесуальної форми реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень Служби безпеки України, а також у розробленні науково обґрунтованих пропозицій щодо вдосконалення адміністративно-деліктного законодавства та практики його застосування у сфері забезпечення державної безпеки. Сформульована

дисертантом мета повною мірою відповідає темі дослідження, є логічною, комплексною та конкретизується через систему взаємопов'язаних наукових завдань.

Зокрема, у дисертації передбачено дослідження теоретико-правових засад адміністративно-деліктного провадження, визначення його поняття, ознак і правової природи, здійснення нормативно-теоретичної характеристики адміністративних правопорушень, віднесених до компетенції Служби безпеки України, а також аналіз процесуально-правових засад розгляду зазначених категорій справ. Важливе місце у структурі дослідження посідає вивчення зарубіжного досвіду здійснення адміністративно-деліктної юрисдикції державними органами безпеки, визначення адміністративно-правового статусу Служби безпеки України як суб'єкта адміністративно-деліктного провадження, характеристика стадій відповідного провадження та дослідження системи правових гарантій здійснення Службою безпеки України адміністративно-юрисдикційної діяльності у сфері захисту державної безпеки, а також правових наслідків їх порушення.

Поставлені у дисертаційному дослідженні мета та завдання є взаємоузгодженими, охоплюють основні теоретичні та прикладні аспекти обраної проблематики й забезпечують комплексний підхід до її наукового опрацювання, що створює належні передумови для досягнення сформульованої мети дослідження.

Об'єктом дослідження автором визначено суспільні відносини, що виникають у зв'язку зі здійсненням адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, віднесених до компетенції Служби безпеки України, тоді як предметом дослідження виступає адміністративно-деліктне провадження у зазначеній категорії справ. Таке співвідношення об'єкта та предмета дослідження є логічним, методологічно обґрунтованим і повною мірою відповідає обраній темі дисертації, забезпечуючи можливість комплексного дослідження теоретичних,

нормативно-правових і практичних аспектів здійснення адміністративно-юрисдикційної діяльності Служби безпеки України у сфері забезпечення державної безпеки.

Методологічна основа дисертаційного дослідження є комплексною та відповідає поставленій меті й визначеним завданням. Для досягнення мети дослідження дисертантом використано систему загальнонаукових і спеціально-юридичних методів наукового пізнання, що забезпечило всебічне дослідження адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, віднесених до компетенції Служби безпеки України.

Зокрема, діалектичний метод використано для дослідження адміністративно-деліктного провадження як динамічного правового явища, що розвивається під впливом сучасних трансформацій адміністративного законодавства та безпекового середовища. Історико-правовий метод дав змогу простежити становлення й розвиток нормативно-правового регулювання адміністративної відповідальності та адміністративно-юрисдикційної діяльності Служби безпеки України. Формально-догматичний метод застосовано для аналізу чинного законодавства, визначення понятійно-категоріального апарату дослідження та з'ясування особливостей правового регулювання адміністративно-деліктного провадження.

Логіко-нормативний метод використано для систематизації та тлумачення норм адміністративного законодавства, які регламентують здійснення адміністративно-деліктного провадження та визначають адміністративно-юрисдикційні повноваження Служби безпеки України. За допомогою системно-структурного методу автором досліджено структуру адміністративно-деліктного провадження, його стадії та систему правових гарантій реалізації відповідних повноважень Служби безпеки України. Порівняльно-правовий метод забезпечив можливість здійснення аналізу зарубіжного досвіду правового регулювання адміністративно-деліктної

діяльності органів державної безпеки та визначення перспектив його використання у вітчизняній правозастосовній практиці. Методи аналізу, синтезу, індукції та дедукції використано для узагальнення теоретичних положень, формулювання висновків та вироблення науково обґрунтованих рекомендацій щодо вдосконалення адміністративно-деліктного законодавства.

Обґрунтованість сформульованих у дисертації наукових положень і висновків забезпечується належною нормативною та емпіричною базою дослідження. Нормативну основу роботи становлять Конституція України, Кодекс України про адміністративні правопорушення, закони України, нормативно-правові акти Президента України, Кабінету Міністрів України, центральних органів виконавчої влади, Служби безпеки України, а також законодавство окремих зарубіжних держав.

Емпіричну базу дослідження складають статистичні дані Служби безпеки України, матеріали Єдиного державного реєстру судових рішень та офіційних електронних ресурсів суб'єктів публічного адміністрування, що забезпечує належний рівень достовірності отриманих результатів та обґрунтованість сформульованих висновків. Опрацювання значного масиву нормативного, наукового та практичного матеріалу, відображеного у списку використаних джерел, який налічує 219 найменувань, свідчить про ґрунтовність проведеного дослідження та належний рівень наукового опрацювання обраної тематики.

Структура дисертаційної роботи є логічною та відповідає поставленим меті й завданням дослідження. Загальний обсяг дисертації становить 252 сторінки, з яких 211 сторінок займає основний текст, а додатки викладені на 7 сторінках. Така побудова роботи та належне інформаційне забезпечення створюють достатнє підґрунтя для формулювання аргументованих наукових висновків і практичних рекомендацій щодо спрямованих на вдосконалення правового регулювання адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, підвідомчих Службі безпеки України, а

також підвищення ефективності реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень цього органу в умовах забезпечення державної безпеки.

Наукова новизна й практичне значення результатів дисертаційного дослідження. Наукова новизна дисертаційного дослідження визначається комплексним підходом автора до розроблення малодослідженої проблематики адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що належать до компетенції Служби безпеки України. Дисертація є одним із перших у вітчизняній адміністративно-правовій науці комплексних досліджень, у межах якого системно проаналізовано особливості адміністративно-деліктної діяльності Служби безпеки України як спеціального суб'єкта адміністративної юрисдикції, визначено її місце у механізмі забезпечення державної безпеки та сформульовано низку науково обґрунтованих положень, спрямованих на вдосконалення правового регулювання відповідної сфери суспільних відносин.

До найбільш вагомих результатів дисертаційного дослідження слід віднести запропоноване автором концептуальне обґрунтування необхідності розмежування державної безпеки, оборони та воєнної безпеки як самостійних об'єктів правової охорони, що має важливе значення для визначення предметних меж адміністративно-деліктної юрисдикції Служби безпеки України. Науковий інтерес становить також запропонована класифікація моделей адміністративної діяльності органів безпеки, виокремлення їх характерних ознак і функціонального призначення, що сприяє більш глибокому розумінню особливостей реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень у сфері забезпечення державної безпеки.

Позитивної оцінки заслуговують положення дисертації, спрямовані на вдосконалення теоретичних засад адміністративно-деліктного провадження. Зокрема, автором уточнено зміст відповідного поняття шляхом акцентування уваги на його подвійній функціональній природі, яка поєднує реалізацію

адміністративної відповідальності із забезпеченням процесуальних гарантій захисту прав і свобод людини. Науково обґрунтованими є також висновки щодо функціонального призначення стадій адміністративно-деліктного провадження, їх взаємозв'язку із принципами пропорційності, законності та необхідністю забезпечення балансу між інтересами державної безпеки й правами людини.

Наукову цінність становлять запропоновані автором підходи до класифікації гарантій діяльності Служби безпеки України у сфері реалізації адміністративно-деліктних повноважень, а також рекомендації щодо вдосконалення нормативно-правового забезпечення службової дисципліни та механізмів реалізації адміністративної юрисдикції. Обґрунтованими видаються висновки щодо доцільності розгляду адміністративних правопорушень, що посягають на державну безпеку, як самостійної функціональної групи адміністративних деліктів, а також розвитку наукових підходів до визначення адміністративної правосуб'єктності Служби безпеки України з урахуванням сучасної людиноцентричної концепції адміністративного права та стандартів демократичного цивільного контролю за сектором безпеки і оборони.

Практичне значення результатів дисертаційного дослідження полягає у можливості їх використання у правотворчій діяльності під час удосконалення адміністративно-деліктного законодавства, що регулює діяльність Служби безпеки України, а також у правозастосовній практиці з метою підвищення ефективності реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень цього органу та забезпечення належного рівня захисту державної безпеки. Крім того, сформульовані автором наукові положення й рекомендації можуть бути використані у подальших наукових дослідженнях проблем адміністративно-деліктного права, а також у навчальному процесі під час викладання дисциплін адміністративно-правового циклу, підготовки підручників, навчальних посібників і методичних матеріалів.

Основний зміст роботи та її структура. Аналіз змісту дисертаційної роботи свідчить про її логічну побудову, послідовність викладення матеріалу та належний рівень внутрішньої узгодженості структурних елементів. Структура дисертації забезпечує комплексне дослідження адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що належать до компетенції Служби безпеки України, починаючи з теоретико-методологічного обґрунтування відповідного правового інституту і завершуючи аналізом процесуального порядку його здійснення та системи правових гарантій реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень цього органу.

У першому розділі дисертації досліджено загальнотеоретичні засади адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України. Автором здійснено ґрунтовний аналіз наукових підходів до визначення поняття, ознак, принципів та правової природи адміністративно-деліктного провадження, що дозволило сформулювати власне бачення досліджуваного правового явища. Позитивної оцінки заслуговує нормативно-теоретична характеристика адміністративних правопорушень, підвідомчих Службі безпеки України, а також дослідження процесуально-правових засад розгляду відповідної категорії справ. Науковий інтерес становить проведений автором аналіз зарубіжного досвіду здійснення адміністративно-деліктного провадження органами державної безпеки, що створює належне підґрунтя для формування пропозицій щодо вдосконалення вітчизняного законодавства.

Другий розділ має прикладний характер та присвячений дослідженню процесуального порядку здійснення адміністративно-деліктного провадження Службою безпеки України. У цьому розділі комплексно проаналізовано адміністративно-правовий статус Служби безпеки України як суб'єкта адміністративно-деліктної юрисдикції, розкрито особливості реалізації нею адміністративно-юрисдикційних повноважень, а також досліджено стадії

адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, віднесених до її компетенції. Схвальної оцінки заслуговує аналіз системи гарантій діяльності Служби безпеки України у сфері запобігання посяганням на державну безпеку, а також висновки автора щодо правових наслідків порушення таких гарантій і напрямів удосконалення механізму їх забезпечення.

Підсумкові висновки дисертації логічно випливають зі змісту проведеного дослідження, узгоджуються з поставленою метою та сформульованими завданнями, відображають основні результати наукового пошуку автора і містять науково обґрунтовані пропозиції щодо вдосконалення адміністративно-деліктного законодавства та практики його застосування у діяльності Служби безпеки України.

Загалом структура дисертаційної роботи, зміст її розділів та сформульовані висновки свідчать про системний характер дослідження, належний рівень теоретичного опрацювання проблематики та послідовне досягнення поставленої мети, що позитивно характеризує виконану дисертаційну роботу як комплексне наукове дослідження у сфері адміністративного права.

Дотримання академічної доброчесності. Проведений аналіз дисертаційної роботи свідчить про належний рівень самостійності наукового дослідження. Викладені у роботі наукові положення, висновки та рекомендації є результатом особистої дослідницької діяльності авторки, здійсненої на основі комплексного опрацювання нормативно-правових актів, наукової літератури, міжнародно-правових документів, матеріалів правозастосовної практики та інших інформаційних джерел.

Характер викладу матеріалу, послідовність наукової аргументації та зміст сформульованих висновків дають підстави констатувати наявність у дисертантки власного наукового підходу до вирішення поставлених дослідницьких завдань. Дисертаційна робота відзначається концептуальною

цілісністю, логічною побудовою та системністю викладення матеріалу. Авторка не обмежується аналізом існуючих доктринальних підходів і чинного адміністративно-деліктного законодавства, а пропонує власне бачення окремих теоретичних і прикладних аспектів адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що належать до компетенції Служби безпеки України.

Важливо відзначити, що використання результатів наукових досліджень інших авторів, положень законодавства, міжнародних документів, актів судової практики та інших джерел здійснено з дотриманням вимог академічної доброчесності та супроводжується належними бібліографічними посиланнями. Це свідчить про коректне використання наукового доробку попередників та належний рівень наукової культури авторки.

Додатковим підтвердженням самостійності й апробації отриманих результатів є наявність наукових публікацій за темою дисертації, у яких відображено основні положення проведеного дослідження. Представлення результатів роботи на міжнародних науково-практичних конференціях забезпечило їх фахове обговорення та свідчить про належний рівень наукової апробації дисертаційного дослідження.

Повнота викладу результатів дисертації у опублікованих працях автора. Результати дисертаційного дослідження отримали належне висвітлення у науковому доробку здобувачки, що свідчить про достатній рівень їх апробації та фахового обговорення. За тематикою дисертації авторкою підготовлено та опубліковано сім наукових праць, серед яких чотири статті у фахових наукових виданнях з юридичних наук та три публікації у збірниках матеріалів міжнародних науково-практичних конференцій.

Аналіз змісту опублікованих наукових праць дає підстави стверджувати, що вони безпосередньо пов'язані з предметом дисертаційного дослідження та відображають основні напрями наукового пошуку авторки у сфері

адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України.

У наукових публікаціях послідовно висвітлено ключові теоретичні та прикладні аспекти досліджуваної проблематики, зокрема розкрито доктринальні підходи до визначення адміністративних правопорушень, підвідомчих Службі безпеки України, проаналізовано поняття та правову природу адміністративно-деліктного провадження, досліджено принципи адміністративно-деліктного процесу, їх систему та особливості реалізації у правозастосовній практиці.

Значну увагу в опублікованих працях приділено питанням функціонування адміністративно-деліктного провадження у сфері забезпечення державної безпеки, зокрема його співвідношенню з правозахисною складовою та репресивною функцією адміністративної відповідальності. Окремо розглянуто процесуальні гарантії учасників провадження, а також особливості балансу між завданнями забезпечення державної безпеки та дотриманням прав і свобод людини і громадянина.

У роботах, присвячених апробації результатів дослідження, порушено питання адміністративно-деліктної юрисдикції Служби безпеки України, її місця у системі суб'єктів адміністративної юрисдикції, а також принципових засад здійснення адміністративно-деліктного провадження у сфері державної безпеки. Окремі положення присвячені принципам мовної визначеності, встановлення об'єктивної істини, а також процесуальним особливостям розгляду відповідної категорії справ.

Тематика опублікованих праць охоплює основні структурні елементи дисертаційного дослідження та перебуває у безпосередньому зв'язку з його змістом, що свідчить про належний рівень наукової апробації результатів, їх системність і послідовне оприлюднення у фахових наукових виданнях та матеріалах міжнародних науково-практичних конференцій. Це дозволяє

констатувати достатній рівень наукової зрілості дослідження та його позитивне представлення у науковому середовищі.

Дискусійні положення та зауваження. Попри безперечну наукову цінність отриманих результатів та загалом позитивне враження від дисертаційного дослідження, окремі положення роботи мають дискусійний характер і потребують додаткового обґрунтування.

По-перше, заслуговує на увагу підхід автора до визначення адміністративно-деліктного провадження як самостійного та функціонально значущого інституту адміністративного процесу. Водночас у дисертації недостатньо чітко розмежовано співвідношення адміністративно-деліктного провадження з суміжними правовими категоріями, зокрема адміністративною процедурою, адміністративним судочинством та провадженням у справах про адміністративні правопорушення у вузькому розумінні. У зв'язку з цим потребує додаткового доктринального обґрунтування теза щодо місця адміністративно-деліктного провадження в системі адміністративного процесуального права, особливо у контексті реалізації адміністративно-юрисдикційних повноважень Служби безпеки України.

По-друге, дискусійною видається позиція автора щодо окремих аспектів процесуально-правових засад розгляду Службою безпеки України справ про адміністративні правопорушення у сфері державної безпеки, зокрема в частині співвідношення безпекової специфіки відповідного провадження із загальними гарантіями адміністративного процесу та меж застосування заходів адміністративного примусу. У цьому контексті потребує додаткового доктринального обґрунтування питання забезпечення балансу між завданнями охорони державної безпеки та неухильним дотриманням принципів верховенства права, пропорційності й процесуальних гарантій особи.

По-третє, заслуговує на увагу здійснений автором порівняльно-правовий аналіз міжнародних підходів до запобігання правопорушенням у сфері

державної безпеки та запропонована типологізація моделей адміністративно-деліктного провадження. Водночас дискусійною видається запропонована класифікація поліцейсько-адміністративної, адміністративно-превентивної та гібридної моделей, оскільки у роботі недостатньо чітко визначено критерії їх розмежування та співвідношення з національною моделлю адміністративно-деліктної юрисдикції України. У зв'язку з цим потребує додаткового доктринального обґрунтування можливість універсалізації зазначеної типології та її застосування до характеристики діяльності Служби безпеки України з урахуванням особливостей вітчизняного адміністративно-деліктного законодавства та системи органів публічної влади.

Висловлені зауваження мають переважно дискусійний характер, не впливають на загальну позитивну оцінку дисертаційної роботи та не знижують наукової цінності отриманих результатів.

Загальний висновок, щодо відповідності дисертації вимогам Міністерства освіти і науки України. Проведений аналіз дисертаційної роботи Медведєвої Тетяни Олександрівни на тему «Адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України» дає підстави дійти висновку, що вона є самостійним, цілісним і завершеним науковим дослідженням, присвяченим актуальній проблематиці адміністративного права. У роботі сформульовано низку нових наукових положень і висновків, які мають вагоме теоретичне значення для подальшого розвитку адміністративно-правової науки та можуть бути використані у правотворчій і правозастосовній діяльності з метою вдосконалення правового регулювання відповідних суспільних відносин.

Дисертація виконана в межах спеціальності 081 «Право» та характеризується належним рівнем наукової аргументації, внутрішньою логікою побудови, методологічною послідовністю та комплексним підходом до розкриття обраної теми. Автором опрацьовано значний обсяг нормативно-

правових актів, наукових джерел, міжнародних документів і матеріалів правозастосовної практики, що забезпечило належне теоретичне й емпіричне підґрунтя дослідження.

Безперечною перевагою дисертаційної роботи є системне висвітлення адміністративно-деліктного провадження у справах про адміністративні правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України, ґрунтовний аналіз його процесуально-правових засад та особливостей реалізації в умовах забезпечення державної безпеки. Позитивно оцінюється комплексний підхід автора до дослідження сучасних тенденцій розвитку адміністративно-деліктного законодавства, а також врахування доктринальних і практичних підходів до забезпечення балансу між ефективністю адміністративно-юрисдикційної діяльності та гарантіями прав і свобод людини. Запропоновані автором висновки та рекомендації є достатньо аргументованими, узгоджуються з поставленими завданнями дослідження та свідчать про досягнення його мети.

Практична значущість дисертації полягає у можливості використання її результатів у правотворчій діяльності, процесі вдосконалення адміністративно-деліктного законодавства та нормативного регулювання повноважень Служби безпеки України, правозастосовній практиці відповідних органів, а також у науково-дослідній і освітній сферах, зокрема при викладанні дисциплін адміністративно-правового циклу.

З урахуванням актуальності теми, належного рівня наукової новизни, обґрунтованості сформульованих положень, достовірності отриманих результатів, їх практичної спрямованості, а також повноти апробації та оприлюднення результатів дослідження, дисертаційна робота Медведєвої Тетяни Олександрівни «Адміністративно-деліктне провадження у справах про правопорушення, що розглядаються Службою безпеки України» відповідає встановленим вимогам вимогам Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових

установах), затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23.03.2016 № 261 (зі змінами) та Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12.01.2022 р. № 44 (зі змінами), а її авторка – Медведєва Тетяна Олександрівна заслуговує на присудження ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

Офіційний опонент:

професор кафедри державно-правових дисциплін

Донецького державного університету внутрішніх справ,

доктор юридичних наук, професор,

заслужений юрист України

Ірина СОПЛКО

*Згідно засвідчує
Л.В.О. Ігнатівська*

Завантажено Мельник